

2009. március 24., kedd

A kohéziós politika városi dimenziója

P6_TA(2009)0164

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása az új programidőszak kohéziós politikájának városi dimenziójáról (2008/2130(INI))

(2010/C 117 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 158. és 159. cikkére,
- tekintettel a 2007. november 23-24-én Ponta Delgadában (Azori-szigetek) a területtervezésért és -fejlesztésért felelős miniszterek informális találkozásán az Európai Unió területi napirendje végrehajtására vonatkozóan elfogadott első cselekvési programra („első cselekvési program”),
- tekintettel az EU területi napirendjére - Egy versenyképesebb és fenntarthatóbb, sokféle régióból álló Európáért („Területi napirend”) és a fenntartható európai városokról szóló Lipcsei Chartára („Lipcsei Charta”), amelyeket a területtervezésért és városfejlesztésért felelős miniszterek 2007. május 24–25-én Lipcsében tartott informális találkozásán fogadtak el,
- tekintettel a miniszterek 2005. december 6–7-én Bristolban tartott informális találkozásán a fenntartható közösségekről elfogadott „Bristol-i megállapodásra”,
- tekintettel a területi kohézióért felelős miniszterek 2004. november 29-én Rotterdamban tartott informális találkozásán elfogadott „városi vívmányokra”,
- tekintettel a 2003. november 20-án az Urbanisták Európai Tanácsa által Lisszabonban kihirdetett 2003-as Új Athéni Chartára és az európai városokkal kapcsolatos jövőbeli elképzelésekre,
- tekintettel a városi ügyekért felelős miniszterek 2000. november 3-án Lille-ben tartott informális találkozásán elfogadott „Lille-i cselekvési programra”,
- tekintettel a területrendezésért felelős miniszterek 1999. május 11-én Potsdamban tartott informális találkozásán elfogadott európai területfejlesztési perspektívára,
- tekintettel az 1994. május 27-én a dániai Aalborgban tartott, a fenntartható városokról és városi térségekről szóló európai konferencián jóváhagyott Fenntartható Európai Városok Chartájára,
- tekintettel a Bizottság 2008. október 6-i „Zöld könyv a területi kohézióról: a területi sokszínűség erővé váló átalakítása” című bizottsági közleményre (COM(2008)0616),
- tekintettel a Bizottság 2008. június 19-i „Ötödik helyzetjelentés a gazdasági és társadalmi kohézióról: Növekedésben a régiók, növekedésben Európa” című közleményére (COM(2008)0371),
- tekintettel a Bizottság 2008. május 14-i, „A kohéziós politikai stratégiákról és a 2007-2013. közötti programokról folytatott tárgyalások eredményei” című közleményére (COM(2008)0301),
- tekintettel a Bizottság 2007. május 30-i, a „Negyedik jelentés a gazdasági és társadalmi kohézióról” című közleményére (COM(2007)0273),

2009. március 24., kedd

- tekintettel a 2007. május 24-én elfogadott, „A 2007-2013. időszakra vonatkozó közösségi politikák városi dimenziója” című iránymutatásra,
 - tekintettel a Bizottság 2007. májusi, a „Területi és városi dimenzió a nemzeti stratégiai hivatkozási keretekben és operatív programokban (2007-2013): első értékelés” című munkadokumentumára,
 - tekintettel a Bizottság 2006. július 13-i, a „Kohéziós politika és a városok: a városok hozzájárulása a növekedéshez és a munkahelyteremtéshez a régiókban” című közleményére (COM(2006)0385),
 - tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság 2005. július 5-i, a „Kohéziós politika a növekedés és a foglalkoztatás támogatására: Közösségi stratégiai iránymutatások a 2007–2013 közötti időszakra” (COM(2005)0299),
 - tekintettel a Bizottság 2002. június 14-i, a „Strukturális alapok programozása 2000-2006: a városi kezdeményezés első értékelése” (COM(2002)0308) című közleményére,
 - tekintettel a Bizottság „Egy városi napirend felé az Európai Unióban” (COM(1997)0197) című, 1997. május 6-i közleményére,
 - tekintettel az Európai Területtervezési Megfigyelő Hálózat (ESPON) 2006 programra és az elfogadott ESPON 2013 programra,
 - tekintettel a városi kísérleti projektek (1989–1999), az URBAN I (1994–1999) és az URBAN II (2000–2006) közösségi kezdeményezések eredményeire,
 - tekintettel a 358 európai város 330 statisztikai mutatóját nyújtó városstatisztikai adatgyűjtés adatbázisából származó információkra,
 - tekintettel „A területrendezési menetrend és a Lipcsei Charta nyomán követése – Egy területfejlesztési és területi kohéziós európai cselekvési programja felé” című, 2008. február 21-i állásfoglalásra, ⁽²⁾,
 - tekintettel a lakhatásról és a regionális politikáról szóló, 2007. május 10-i állásfoglalásra ⁽³⁾,
 - tekintettel a bővítés összefüggésében a városi dimenzióról szóló, 2005. október 13-i állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0031/2009),
- A. mivel felismeri, hogy miközben a városi kérdések a nemzeti, regionális és helyi hatóságok felelősségi körébe tartoznak, a városi térségek kulcsszerepet játszanak a lisszaboni és a göteborgi stratégiák végrehajtásában, és vezető helyet töltenek be a kohéziós politikában, amelyért az EU intézményei viselik a felelősséget,

⁽¹⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ HL C 76. E, 2008.3.27., 124. o.

⁽⁴⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 127. o.

2009. március 24., kedd

- B. mivel az EU a Lipcsei Chartában lefektetett céljai a városfejlesztési politika megvalósításának egységes megközelítésének biztosítása, kiváló minőségű városi terek létrehozása, a városi szolgáltatások, a közlekedési, energetikai és informatikai hálózatok modernizálása és az élethosszig tartó tanulás, az oktatás és az innováció ösztönzése érdekében, különösen a hátrányos helyzetű belvárosokban és területeken,
- C. oszttva azt a nézetet, hogy a Lipcsei Charta végrehajtása érdekében – amely a különböző európai városok igen változatos igényei teljesítésének alapvető feltétele – egyrészt egy rugalmas, átalakítható és dinamikus „ellenőrző lista” kidolgozási folyamata – amelyet a francia elnökség már elindított –, másrészt ezt követően egységes városfejlesztési tervek tagállamok részéről történő elkészítése nagyon hasznos lehet a különböző helyzetekre vonatkozó információszolgáltatás szempontjából és a pontosan meghatározott célokat követő kezdeményezések végrehajtásához,
- D. mivel különbséget kell tenni a városok és a városi térségek között,
- E. mivel az EU 492 millió lakosának 80 százaléka városokban él, lényeges eltérések vannak azonban a tagállamok között a lakosság városi, városkörnyéki és vidéki területeken való megoszlása tekintetében, ám mivel ugyanakkor az Unióra a policentrikus fejlődés, valamint a városi lakosság érdekeinek és szükségleteinek a strukturális alapok operációs programjaiban való csekély képviseltsége jellemző,
- F. mivel a városi térségekben keletkezik az EU GDP-jének 70-80 százaléka, és a városok az innováció központjaként és a regionális, nemzeti és EU-szintű fejlődés motorjaként azonosíthatók,
- G. ezzel szemben a városok felelnek a világ energiafogyasztásának több mint 75 %-áért, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 80 %-áért, amely az energia előállítása, a közlekedés, az ipar és a fűtés következtében termelődik,
- H. mivel a városiasodás folyamatát fokozza a fővárosokba és más nagyvárosokba irányuló belső migráció; az ebből eredő népességnövekedés hatalmas teher az egyre növekvő városok számára, hiszen megnövekedett igényeket kell kezelniük a hulladékkezelés, a lakáshelyzet, az oktatás és a foglalkoztatás terén; mivel a városiasodás folyamata, amely szakadatlanul bővül, jelentős hatással van a vidéki térségekre, ahol a humántőke-vesztés, azaz a munkavállalók, a fogyasztók és a diákok számának zuhanása súlyos problémákat okoznak,
- I. mivel az EU közelmúltban végbement példátlan bővítése a regionális különbségek rendkívüli mértékű növekedéséhez és nagyszámú hanyatló városi térség megjelenéséhez vezetett az EU-ban,
- J. mivel az EU városi térségei, a tagállamok eltérő politikai, intézményi és alkotmányos berendezkedése ellenére, olyan közös kihívásokkal és lehetőségekkel szembesülnek, amelyekkel szembe kell nézni, s ez a globális versenyben való helytállás érdekében a részletes statisztikai adatok, a kölcsönös együttműködés és a bevált gyakorlatok átvételének szükségességét hangsúlyozza,
- K. mivel az EU területfejlesztése a gazdasági szerkezetátalakítás, a munkaerőpiac erős fluktuációja, az elérhetetlen és zsúfolt tömegközlekedés, felhasználható területeknek a túlzott mértékű városiasodás miatt is korlátozott mennyisége, a hanyatló és elöregedő lakosság, a vidéki térségek és a kisebb városok kiürülése a nagy agglomerációk javára, a társadalmi kirekesztés, a magas és növekvő bűnözési ráta, egyes városi területek „gettósodása”, a háztartások alacsony jövedelme, a hátrányos területeken az életminőség romlása, a parkok és játszóterek elégtelen volta, a környezetszennyezés, a víz- és hulladékgazdálkodás és a maradványanyagok ellenőrzése, valamint a biztonságos energiaellátás és az energia hatékony felhasználásának szükségessége által támasztott kihívásokkal szembeül,
- L. mivel a valamennyi fontos érintettel együtt történő, a modern elektronikus technikákat alkalmazó összehangolt kormányzás és különösen az e-kormányzás minimálisra csökkentheti a meglévő problémákat, és elvezethet a városok terjeszkedésének együttműködésben történő egységes megközelítéséhez, figyelemmel a városkörnyéki és a vidéki területekkel határos részekre, összhangban a várostervezés korszerű módszereivel, mint például az intelligens növekedéssel, az új területrendezéssel és az intelligens városrendezéssel,

2009. március 24., kedd

- M. mivel a városfejlesztési tevékenységek különösen alkalmasak a kis- és középvállalkozások (kkv-k) részvételére, különösen a szolgáltatási ágazatban, és a kohéziós politika egyre inkább a városok versenyelőnyének támogatására irányul,
- N. mivel a kkv-k, különösen a kis- és mikrovállalkozások, valamint a kézművesi és kereskedelmi tevékenységek a városközpontokban végzett tevékenység, valamint az egyes városrészek egyensúlya fenntartásának elengedhetetlen eszközei, s mivel a közlekedés, a kereskedelem, az ingatlanszabályozás és a lakásárak növekedése terén folytatott várospolitikák, vagy épp ellenkezőleg, a kiegyensúlyozott politika hiánya gyakran vezettek a gazdasági tevékenység megszűnéséhez és a személyi szolgáltatások megritkulásához,
- O. mivel tovább kell erősíteni a városi és a vidéki térségek közötti együttműködést, tekintve, hogy a városi területek arra hivatottak, hogy a területi kohézió és a kiegyensúlyozott regionális fejlődés érdekében fontos szerepet játszanak a városkörnyéki területek harmonikus és integrált fejlesztésében,
1. hangsúlyozza a fenntartható városfejlesztés és a városi térségek regionális fejlesztéshez való hozzájárulásának fontosságát, és felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen értékelje, mérje és tárgyalja meg az EU politikáinak a városi térségek gazdasági és társadalmi – különösen az oktatási és kulturális problémák vonatkozásában – az egészségügyi, közlekedési, környezeti és biztonsági helyzetre gyakorolt hatását, és ezekre állapítson meg teljesítménymércéket;
 2. sajnálatát fejezi ki, hogy a tagállamokat ösztönzik, de nem kötelezik arra, hogy a tervezés során stratégiai prioritásként illesszék bele a fenntartható városfejlesztést nemzeti stratégiai referenciakeretükbe és operatív programjaikba; ebből kifolyólag aggályait fejezi ki a miatt, hogy egyes tagállamok a kohéziós politika végrehajtása során nem kellően veszik figyelembe a városi dimenziót, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a regionális és a helyi hatóságokkal együttműködésben elemezzék és értékeljék az URBAN-kezdemenyezés főáramba való bevonásának hatását, és rendszeresen kísérik figyelemmel és vizsgálják az EU pénzeszközök városi térségekben történő felhasználását;
 3. felhívja a figyelmet a közösségi URBAN-kezdemenyezés pozitív tapasztalataira a partnerség, az integrált és alulról felfelé építkező megközelítés területén, mivel ezek nagymértékben hozzájárultak a támogatott projektek hatékonyságához és megfelelővé tételéhez; elvárja, hogy ezeket az eredményeket figyelembe vegyék a strukturális alapok által nyújtott segítség városi dimenziójával kapcsolatban, és hogy hasonló mechanizmusokat építsenek be a fenntartható városfejlesztés rendelkezésre álló finanszírozásába is annak érdekében, hogy a lehető legtöbb város részesülhessen annak előnyeiből;
 4. úgy véli, hogy nem volna helyénvaló, sőt problematikus lenne a „városi térségek” és tágabb értelemben a „városi” jelző közös meghatározását elfogadni, mivel nehéz egy kalap alá hozni a tagállamokban és a régiókban fennálló helyzetek sokféleségét, és úgy véli, hogy a városi térségek kötelező meghatározását és kijelölését a szubszidiaritás elvével összhangban és közös európai jellemzők alapján a tagállamokra kell bízni;
 5. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak meg minden olyan intézkedést, amellyel támogathatják a fő- és más nagyvárosaik által kifejlesztett erőfeszítéseket a városiasodás és a városi népesség növekedése következtében fellépő új kihívások – ilyen a hulladék-, a lakás-, a foglalkoztatási és az oktatási helyzet kezelése – leküzdése érdekében; általánosabb szinten úgy véli, hogy a demográfiai fluktuáció mind a városi, mind a vidéki területek számára kihívást jelent a munkaerőpiac, a munkanélkülivé vált munkavállalók képzése és átképzése, valamint a vidéki területek elnéptelenedése szempontjából;
 6. ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy – figyelembe véve, hogy a tagállamok eltérő alkotmányos mechanizmusai terén azok jellege folytán a különböző döntési szintek hatékonysága ellenére sem érvényesíthetők harmonizált módszerek – a tagállamoknak adott esetben akár nyilvános konzultációk útján meg kellene határozniuk az általuk elképzelt városi dimenziót, a belső harmonizáció megerősítése és a Bizottsággal való együttműködés kiterjesztése érdekében;

2009. március 24., kedd

7. kiemeli, hogy a tagállamok átruházhatják a fenntartható városfejlesztés megvalósítására irányuló intézkedések végrehajtását elősegítő, a strukturális alapokból befolyó támogatásokkal kapcsolatos igazgatás jogát a városokra; úgy véli, hogy a hatáskör-átruházás kétszeresen hozzáadott értéket képvisel; egyrészt a regionális és európai fejlődés szempontjából előnyösebb, ha a helyi elvárásoknak szigorúan megfelelően a városok viselik a felelőséget a tervezéstől a kivitelezésig, másrészt ez az egyik legfontosabb eszköz a helyi ügyekkel kapcsolatos igazgatási kapacitás növelése terén; sajnálkozik, hogy a hatáskör-átruházás lehetőségét – esetleg az ERFA által finanszírozott operatív programokon belül a városi hatóságoknak nyújtott globális támogatások révén – ez idáig nem használták ki teljes mértékben, és meggyőződve arról, hogy a következő programozási időszak többszintű kormányzati megközelítésének összefüggésében a városi területeknek közbülső struktúráként egyértelmű szerepet kell előírni és ösztönözni, és azon a véleményen van, hogy a városi dimenziót és a regionális politikában a hatáskör-átruházást kötelezővé kell tenni; mindazonáltal el kell kerülni azt, hogy a hatáskör-átruházás a regionális politika széttagolódásához vezessen, ezért a hatáskör-átruházás mikéntjét körültekintően kell meghatározni;

8. hangsúlyozza a várostervezése egységes megközelítésének fontosságát; javasolja, hogy minden közpénzből finanszírozott városfejlesztési támogatást egységes városfejlesztési tervekre építsenek; felszólít átfogó megközelítés kötelező feltételévé tételére, amint ez lehetséges, de legkésőbb a következő programozási időszakban az egyik legfontosabb feltételként kell figyelembe venni a strukturális alapok forrásai és az Európai Beruházási Bank által nyújtott hitelek odaítélésénél; felhívja a Bizottságot, hogy készítse az egységes városfejlesztési tervekhez vonatkozóan javaslatokat és a jó gyakorlat példáit tartalmazó iránymutatásokat, és részesítse előnyben a bevált gyakorlatok megosztását a nemzeti, regionális és helyi hatóságok között;

9. felhívja a tagállamokat, hogy stratégiai referenciakereteiken belül és nemzeti operatív programjaikban biztosítsanak elsőbbséget a fenntartható városigazgatásra vonatkozó tervek megvalósítását célzó projektek finanszírozásának;

10. javasolja, hogy a fenntartható városigazgatási tervek az alábbi elemek legalább némelyikét tartalmazzák: a hulladékkezelési tervet, a zajtérképeket és cselekvési terveket, a helyi levegő- és környezetszennyezés elleni programokat, a népességnövekedési előrejelzéseket, az új városi térségek iránti igényeket, az üres telkek és elhagyott épületek hasznosítását és a hanyatló városrészek, illetve megszűnt iparú övezetek rehabilitációját, a közszolgáltatások rendelkezésre állásának és hozzáféréseinek feltételeit, a városszerkezetet és a zöldterületek arányát, a mozgássérültek életét megkönnyítő feltételeket, a kulturális, történelmi és természeti örökség hasznosítását, a becsült víz- és energiaszükségletet, a víz és az energia hatékony felhasználását, a tömegközlekedés rendelkezésre állását, a hatékony forgalomirányítást, a sérülékeny csoportok (bevándorlók, kisebbségek, alacsony végzettségűek, fogyatékkal élők, nők stb.) integrációját, elérhető árú és jó minőségű lakóhelyek rendelkezésre állását és a bűnözés elleni harcra vonatkozó terveket;

11. úgy véli, hogy az egységes városfejlesztési tervek készítése csak akkor hatékony, ha a fenntartható városfejlesztés számára elegendő erőforrás áll rendelkezésre, és következésképpen ajánlja, hogy a rendelkezésre álló erőforrásokat konkrét intézkedésekre összpontosítsák; javasolja a strukturális alapokból való ráfordítások minimális szintjének megállapítását, amelyet programozási időszakonként a városi térségek minden egyes lakójára fordítandó minimális összegben úgy kell meghatározni, hogy annak az összegnek az elkülönítése ne jelentsen irreális terhet a régiók számára;

12. megállapítja, hogy sürgős szükség van a vertikális és horizontális városi kormányzás adminisztratív kapacitásának megerősítésére, és felhívja a tagállamok figyelmét, hogy sürgős szükség van az integrált városfejlesztési politika megvalósítására (amely a polgárok mindennapi életéhez tartozó olyan alapvető kérdésekkel foglalkozik, mint a közlekedés, közszolgáltatások, életminőség, a helyi foglalkoztatási helyzet és kereskedelmi tevékenység, a biztonság stb.) egységes megközelítésének elfogadására, a partnerség elve alapján bevonva ebbe az erőfeszítésbe a nemzeti kormányokat, a regionális és a helyi hatóságokat és valamennyi köz-, illetve magánszférába tartozó más érintettet;

13. elismeri a városi hatóságok nehézségeit a gazdasági és szociális fejlesztés összehangolása során az Európai Szociális Alap (ESZA) általi finanszírozás, és a természeti infrastruktúrába való beruházások tervezése során az ERFA-finanszírozás területein; úgy véli, hogy felül kell vizsgálni az „egy program, egy alap” elvét, és hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak az ERFA- és ESZA-támogatásokhoz kötődő szinergiákat jobban ki kellene aknázniuk, továbbá meg kellene erősíteni az integrált finanszírozást; hosszú távon arra szólítja fel a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a két alap összevonásának lehetőségét, amennyiben ez a megoldás biztosítani tudja az eljárások egyszerűsítését;

2009. március 24., kedd

14. támogatja a rulírozó (feltöltődő) JESSICA elvének gondolatát, valamint annak a városi térségek gazdasági növekedésében elfoglalt lehetséges szerepét, és úgy véli, hogy a következő programozási időszakban a regionális politikát a jelenlegi kizárólag vissza nem térítendő támogatások helyett nagy részben az olyan előnyös hiteleket nyújtó pénzügyi mechanizmusokra kell építeni, mint a feltöltődő alapok;

15. tudomásul veszi a magánszektor városfejlesztésben betöltött potenciális szerepét és úgy véli, hogy módszeresen az állami és a magánszektor együttműködését kellene előirányozni és ösztönözni a városi területek nagyobb gazdasági és szociális problémáinak megoldására hivatott innovatív finanszírozási rendszerek és projektek létrehozásának érdekében, különösen az infrastruktúra- és lakásépítés tekintetében; hangsúlyozza, hogy ehhez a megközelítéshez világos és átlátható magatartási szabályokra van szükség a közintézmények tevékenységére vonatkozóan, mivel a szubszidiaritás elvével összhangban ők hozzák meg a stratégiai döntéseket a szolgáltatások biztosítása, a feltételek meghatározása és a folyamatos ellenőrzés terén;

16. hangsúlyozza a városi dimenzió végrehajtási és igazgatási vonatkozásait, és további erőfeszítéseket kér a kohéziós politika végrehajtási szabályai egyszerűsítésének, valamint a túlzott bürokráciának az alapok és egyes projektek irányítása és ellenőrzése tekintetében történő általános csökkentése érdekében;

17. megjegyzi, hogy a kohéziós politika mellett más közösségi politikák is biztosítanak pénzügyi támogatást a városi térségeknek, és így felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és tegyen javaslatot az érintett politikák jobb koordinálására, amelyek az egységes megközelítés gyakorlati végrehajtásának biztosítása érdekében és a kohéziós politika mindenkorai figyelembe vétele mellett összevonnák az EU valamennyi, a városi térségekre allokált erőforrását;

18. úgy véli, hogy a tagállamok helyi irányítási struktúrái továbbra sem alkalmasak a horizontális együttműködés elősegítésére, és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy ösztönözze az ágazatközi igazgatási struktúra elvét;

19. kéri a fenntartható városfejlesztés területén a meglévő pénzügyi, humán- és szervezeti erőforrások hatékonyabb felhasználását a kis- és nagyvárosok által létrehozott hálózatok megeremtése és megerősítése érdekében, mivel ezek fontos szerepet játszanak a területi együttműködésben; ebben az értelemben kiemeli az egyedi sajátosságok (pl. történelmi erőforrások) fenntartásának, a modernizációnak (pl. innovációs pólusok), a gazdasági növekedésnek (pl. kkv-k) és a szezonális tevékenységeknek a támogatására képes infrastruktúrák szükségességét, és felhívja a Bizottságot, hogy a Régiók a gazdasági változásért kezdeményezés keretében erősítse meg a városi térségek pozícióját;

20. megjegyzi, hogy a regionális fejlesztési politika és a fenntartható területfejlesztési stratégia megfelelő végrehajtásához szükséges a városi, a városkörnyéki és vidéki területekre vonatkozó politikák egysúlya, azaz a valódi regionális kohézió biztosítása, és megismétli, hogy a vidékfejlesztési politikának lényeges területi hatása van, és hogy nem megfelelő a városi és vidékfejlesztési politikák integrációja; hangsúlyozza az e politikák közötti tényleges szinergia szükségességét, amely a valós fejlesztési potenciálban és a vidéki területek vonzerejének és versenyképességének előmozdításában csúcsonodhat ki; felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy éljenek a városok és a vidéki települések közötti partnerségek eszközével az általuk elérni kívánt kiegyensúlyozott területfejlesztés elérése érdekében;

21. felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább és rendszeresen aktualizálja a városstatisztikai adatgyűjtést, és ugyanakkor valamennyi tagállam számára biztosítson információt a „város-vidék elválasztás” helyzetéről, hogy a helyzetről tiszta kép álljon rendelkezésre, és hogy meghatározhassák a kiegyensúlyozott város- és vidékfejlesztés érdekében szükséges konkrét igényeket;

22. ajánlja a Bizottságnak és a tagállamoknak városfejlesztéssel foglalkozó európai magas szintű csoport felállítását, továbbá a nyílt koordinációs módszer alkalmazását az uniós szintű városfejlesztési politikában;

23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.